

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 28. júla 2011 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal administratif — Luxembursko) — Brahim Samba Diouf/Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration

(Vec C-69/10) ⁽¹⁾

(Smernica 2005/85/ES — Minimálne štandardy pre konanie v členských štátoch o priznávaní a odnímaní postavenia utečenca — Pojem „rozhodnutie o žiadosti o azyl“ v zmysle článku 39 tejto smernice — Žiadosť príslušníka tretej krajiny o priznanie postavenia utečenca — Neexistencia dôvodov na priznanie medzinárodnej ochrany — Zamietnutie žiadosti v zrýchlenom konaní — Nemožnosť podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu o preskúmaní žiadosti v zrýchlenom konaní — Právo na účinné súdne preskúmanie)

(2011/C 298/08)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal administratif

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Brahim Samba Diouf

Žalovaný: Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Tribunal administratif — (Luxembursko) — Výklad článku 39 smernice Rady 2005/85/ES z 1. decembra 2005 o minimálnych štandardoch pre konanie v členských štátoch o priznávaní a odnímaní postavenia utečenca (Ú. v. EÚ L 326, s. 13) — Žiadosť príslušníka tretej krajiny, ktorý má neoprávnený pobyt, o získanie postavenia utečenca — Zamietnutie tejto žiadosti v rámci vnútroštátneho zrýchleného konania pre nedostatok dôvodov odôvodňujúcich priznanie medzinárodnej ochrany — Súlad vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá nepripúšťa žiaden opravný prostriedok proti rozhodnutiu o preskúmaní žiadosti v zrýchlenom konaní, s právom Spoločenstva — Právo na účinné súdne preskúmanie

Výrok rozsudku

Článok 39 smernice Rady 2005/85/ES z 1. decembra 2005 o minimálnych štandardoch pre konanie v členských štátoch o priznávaní a odnímaní postavenia utečenca a zásada účinnej súdnej ochrany sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, akou je sporná právna úprava vo veci samej, podľa ktorej nemožno podať nijaký samostatný opravný prostriedok proti rozhodnutiu príslušného vnútroštátneho orgánu o preskúmaní žiadosti o azyl v zrýchlenom konaní, ak možno dôvody, ktoré tento orgán viedli k preskúmaniu opodstatnenosti uvedenej žiadosti v takom konaní, podrobiť súdnemu preskúmaniu v rámci opravného prostriedku, ktorý možno podať proti

konečnému zamietajúcejmu rozhodnutiu, čo prináleží posúdiť vnútroštátnemu súdu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 100, 17.4.2010.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 28. júla 2011 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court of the United Kingdom — Spojené kráľovstvo) — Office of Communications/The Information Commissioner

(Vec C-71/10) ⁽¹⁾

(Prístup verejnosti k informáciám o životnom prostredí — Smernica 2003/4/ES — Článok 4 — Výnimky z práva na prístup — Žiadosť o prístup, ktorou sú dotknuté viaceré záujmy chránené článkom 4 ods. 2 uvedenej smernice)

(2011/C 298/09)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supreme Court of the United Kingdom

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Office of Communications

Žalovaný: The Information Commissioner

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Supreme Court of the United Kingdom — Výklad článku 4 ods. 2 písm. b) a e) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí, ktorou sa zrušuje smernica Rady 90/313/EHS (Ú. v. EÚ L 41, s. 26; Mim. vyd. 15/007, s. 375) — Výnimky z práva na prístup — Žiadosť o prístup, ktorá spochybňuje viaceré záujmy chránené článkom 4 ods. 2 smernice, pričom ohrozenie každého zo záujmov samo o sebe nepostačuje na odôvodnenie odmietnutia prístupu

Výrok rozsudku

Článok 4 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí, ktorou sa zrušuje smernica Rady 90/313/EHS, sa má vykladať v tom zmysle, že orgán verejnej moci, ktorý má k dispozícii informácie o životnom prostredí alebo sú preň tieto informácie uchovávané, môže na účely posúdenia žiadosti, ktorej cieľom je sprístupniť tieto informácie fyzickej alebo právnickej osobe, pri zvažovaní verejných záujmov, ktorým slúži zverejnenie, oproti záujmom, ktorým slúži zamietnutie zverejnenia, kumulatívne zohľadniť viaceré dôvody zamietnutia uvedené v tomto ustanovení.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 113, 1.5.2010.